Prijs 10 Cts.

Zaterdag 1 Februari 1941.
3e Jaargang Nr. 78.

De Misthoorn

SOCIAAL-POLITIEK WEEKBLAD

Nadruk toegestaan, mits met volledige bronvermelding.

UITGAVE STICHTING DE MISTHOORN
Hoofdredacteur J. NIJSSE
Redacteuren: Dr. P. MOLENBROEK en A. v. d. OORD
Redactie en Administratie LEIDSCHESTRAAT 85;
AMSTERDAM-C. — Postbus 367 — Telefoon 38895

Abonnementsprijs v. Nederland *f* 1.25 p. kw.; *f* 4.75 p. jaar. Buitenland: *f* 6.— per jaar; alles franco per post. Losse nummers 10 cents. — Advertentietarieven op aanvraag Postgiro 322600 ten name van Stichting De Misthoorn.

DE ZWARTE PAUS REGEERT!

Op den 26en Januari van het jaar onzes Heeren 1941 heeft het Nederlandsche R.K. episcopaat in alle kerken een herderlijken brief van de kansels doen voorlezen, uit welks inhoud blijkt, dat de heeren hun geestelijke terreur willen blijven uitoefenen, door te verklaren dat het lidmaatschap van een Nationaal-Socialistische Beweging „gewoonlijk in hooge mate ongeoorloofd is."

De Jezuieten zetten hun strijd om de wereldlijke macht onverminderd voort. Steeds duidelijker wordt het, dat in Rome niet de witte, maar de zwarte Paus regeert, het hoofd der Jezuietenorde. Zeker is, dat door deze methode de Kerk zelve, met haar hoogere roeping, te gronde wordt gericht. Het gewoel van deze zich katholiek noemende hitsers, die met één been bij geestverwant Arnold Meijer staan en met het andere bij de [illegible] te Nijmegen reeds relletjes tegen Duitsche militairen.

Door de macht der beweging met [illegible] straffen is hun invloed op de massa echter zoo groot, dat zij deze tot nog erger dingen kunnen brengen. Zij zullen dat waarschijnlijk ook doen. En als er dan slachtoffers vallen, zullen zij dat niet zijn. Zij zullen rustig in de warme binnenkamers zitten bij sigaar en wijnglas en zij zullen zelfs het „mea culpa" niet uitspreken. En als dan in het komende voorjaar het absoluut onvermijdelijke gebeurt en Engeland onder de Duitsche mokerslagen ineenstort, zullen deze volleerde huichelaars meejuichen in de voorste rijen, gloednieuw legaal dan. Maar dan ook zullen de misleiden hen hebben doorzien en de Kerk zal het meest hebben te lijden voor wat de Jezuiet misdeed.

Terwijl dit noodlot zich snel en zeker voltrekt, doen de heeren zonderlinge dingen.

Wij lezen in „Onze Parochiebladen" (19/1/'41) in de sportrubriek de aankondiging van een „Half uur wedstrijd".

Die wedstrijd is gehouden op 23 Januari in de St. Anthoniuskerk, tusschen de mannelijke en vrouwelijke leden der Katholieke Jeugdbeweging. Wij volgen de aankondiging in het blad:

De vlucht van het valsche voor het ware.

> **Aantreden 7.45 uur. 'n Typische wedstrijd. Alleen is noodig de heilige ijver. Jongens en jonge mannen plaats rechts in 't middenschip; meisjes en jongedames links; (we moeten nu eenmaal een plaats hebben, want overigens gaan natuurlijk onze jongedames voor). Iedere bank niet meer dan 6 personen. Het is om te zien hoeveel banken meer worden bezet dan de meisjes (Sic! Red. Misthoorn). Wie er komen: Ja om enkele vereenigingen en clubs te noemen.**

Daarna volgen de namen van een aantal clubs en jeugdvereenigingen. En dan:

> **De Leider van dezen wedstrijd is O.L. Heer zelf. Doel van den wedstrijd is „de internationale bidweek". Wie tijdens de H. Mis meebidt, heeft een prijs. Wie beter bidt dan anders, meer genade; wie 't beste**

bidt.... enfin dat maakt de groote Scheidsrechter wel uit.
Startsein 7.45 uur.
Finish 8.15 uur.

De competitie-leiders
A. BREGTEN, pr.
P. KRAAKMAN, pr.

Wie het heilige verlaagt tot poppenkast, is in onze oogen een zondaar. En wij gelooven, dat de groote Scheidsrechter niet welwillend zal hebben neergezien op deze beide „competitieleiders".

In hetzelfde blad lezen wij:

„De zondaars zijn voor de genade Gods wat de chaos was voor Zijn macht ten tijde der schepping.

Zouden de beide pastoors-competitieleiders daar iets van begrijpen?

Wij verwonderen er ons over, dat er nationaal-socialistische functionarissen van rang zijn, die ons blad saboteeren, omdat wij de jezuietische actie en gedoe als het boven aangehaalde, die beide met GELOOF niets te maken hebben, signaleeren!

BLOED EN MYTHE ALS LEVENSWET.

door PIETER EMIEL KEUCHENIUS.

Hoort Nederland thuis in het Duitsche volkerenverband?

III. (Slot).

Van de hand van den bekenden publicist dr. Krekel verscheen dezer dagen een verzameling opstellen, van 1936—1940 door hem geplaatst in de „Deutsche Wochenzeitung für die Niederlande" en nu uitgegeven onder den titel „Politik und Seele Hollands". Deze artikelen zijn in meer dan één opzicht lezenswaard, omdat zij, naast een fijnzinnige ontleding van ons volkswezen, op een zeer nadrukkelijke wijze een alles-overheerschend nationaal probleem aan de orde stellen. De beschouwing, waarin dr. Krekel dieper op dit vraagstuk ingaat, dateert reeds uit 1936 en kan dus niet gezien worden als een stellingname tot een eerst sinds 15 Mei j.l. bijzonder acuut geworden verhouding. Ongeacht de mogelijkheid, dat er op het oogenblik van het neerschrijven nog vijf, misschien nog tien jaar konden verloopen, alvorens het probleem daadwerkelijk aan de orde kwam, formuleerde dr. Krekel dit in het enkele woord: Duitschland. Het was, volgens hem, onafwendbaar, dat Nederland niet langer in behagelijke rust het schouwspel der andere volkeren kon gadeslaan. Het uur onzer lotsbeschikking is naderende en het beslissende moment ligt in een ondubbelzinnige keus ten aanzien van Duitschland. **Van dit antwoord hangt geheel onze verdere toekomst af.**

Thans is deze beschouwing van een ontzaglijke actualiteit geworden; alle overige nog onopgeloste vragen zinken er geheel bij in het niet. Het overgroote deel onzer volksgenooten schijnt dit nog altijd niet te willen beseffen en gedraagt zich, alsof wij bewoners waren van een land ergens in Amerika, waar men, buiten eigen levensbelangen om, zich kan laten gaan in primitieve, afwerende wanen, telkens wanneer het den klank „Duitschland" betreft. Deze Nederlanders, die zoo gaarne prat gaan op hun nuchterheid en realiteitszin, maken eerder den indruk van verblinde zelfvernietigers. Want over deze diagnose kunnen wij het in gemoede eens zijn: **de kwaal, waaraan Nederland leed en lijdt, is zijn vervreemding van, zijn innerlijk verzet jegens en zijn vlucht voor de Duitsche werkelijkheid.** En het dwaaste van alles is, dat men zich deze negativiteit tot een deugd aanrekent, of anderen, die tegenovergestelde opvattingen huldigen, uitscheldt voor verraders. Dit kan zoo niet duren; binnen korten of langer tijd zal een innerlijke crisis ons volk dwingen, zich rekenschap te geven van de onheilspellende gevolgen zijner ziekte. De laatste, reddende hand blijft open, de wending naar het oosten kan zich nog voltrekken in vrijheid van eigen wilsbesluit, maar dan zal men in breeden kring moeten gaan luisteren naar de stemmen van hen, die zich wisten te verheffen boven de zielige zelfgenoegzaamheid onzer kleine dorpspolitiek en de les van eeuwen ter harte nemen als een maning van gevaar.

Met begrijpelijke voldoening haalt Keuchenius den liberalen staatsman Thorbecke aan, waar deze schrijft: „Indien wij onze individualiteit trachten te ontwikkelen, buiten verband of zelfs in krijg met het Duitsche genie, miskennen wij den grondaanleg van onze nationaliteit en de machtigste hulp van ons vermogen. Wij hebben een gemeen middelpunt met Duitschland ofschoon een middelpunt in ons zelve, niet een-zende toon, maar harmonie met Duitschland te betrachten. Onderscheiden, niet afgezonderd, hebben wij ons deel van het groote familiegoed te besturen en te vermeerderen." In deze zinnen leven herinneringen aan een organische binding uit het verleden en openbaart zich tevens een naar voren wijzend perspectief; omgezet in de gevoelswaarde van het heden, zou zulk een uitspraak een stemming scheppen, welke niets meer of minder dan verlossend werken zou. Want waar gaat het eigenlijk om? Zeker niet, om de een of andere constructie van machtspolitieken aard, gelijk wij er al zoovele hebben zien fabriceeren en mislukken. Tegen de natuur der dingen — en der volkeren! — houdt op den duur niets het uit. Het wezen der zaak schuilt heel wat dieper, n.l. daar, waar hetzelfde bloed ongehinderd wil doorstroomen in de veradering derzelfde stammen. Wanneer in 1648, bij den Vrede van Münster, Nederland wordt afgesnoerd van de Duitsche volkengemeenschap en voorgoed op eigen wieken zal pogen te drijven, wordt politiek, straks cultureel, ten slotte biologisch gescheiden, **wat van nature bij elkaar behoort en derhalve onmiddellijk op elkaar is aangewezen.** Heeft men bezwaren om, zooals Keuchenius doet, aan het simpele jaartal 1648 deze verdragende beteekenis toe te kennen, dan bedenke men in ieder geval, hoe een langdurige ontwikkeling er in wordt saamgevat en tot onherroepelijk feit verheven. Wat er nadien plaats grijpt is slechts voor één uitleg vatbaar: het verval zet in, onze grootheid gaat teloor, de heroïsche kracht van het Geuzendom taant, om eindelijk roemloos te versterven.

Voor ieder, die een vraagteeken wenscht te plaatsen achter de bewering onzer innige saamhoorigheid met de Duitsche volkeren, kan het zijn nut hebben op eenige aanduidingen de aandacht te vestigen. Zoo b.v. luidde de naam der Ned. Hervormde Kerk tot 1815 **Nederduitsch** H.K.; de groote dichters uit onzen glorietijd — Marnix, Hooft, Bredero, Vondel — drukten immer in het begrip „Duitschheid" het gemeen- [illegible] derlanders. Als sterk sprekend staaltje dezer verbondenheid, vermeldt Keuchenius, hoe in 1584 de Amsterdamsche Rederijkerskamer „In liefde bloeyende", de eerste Nederlandsche spraakkunst het licht deed zien onder den titel: „Tweespraak van de nederduytsche lettercunst". Aldegonde gewaagde van zijn „oude duytsche landt- en moederspreuk", die niet slechts in Vlaanderen, maar ook in Holland, Gelderland, Overijsel en langs de Oostzee tot Dantzig gesproken werd. Deze aanwijzingen, die met vele te vermeerderen zouden zijn, geven recht tot de veronderstelling van Gerstenhauer, dat „onze Nederlandsche moedertaal niet gelijk aan het Deensch of het Friesch, een afzonderlijke tak van den Germaanschen taalstam is, maar beschouwd moet worden als te behooren tot de Nederduitsche taalgroepen, waaruit zij zich als een onafhankelijke volkstaal

heeft ontwikkeld" (bldz. 508 B. en M. als L.). Nog in de Middeleeuwen noemde men de in onze landen gesproken taal Duitsch, Duutsch of Dietsch, een doorslaand bewijs van den bijzonderen samenhang tusschen alle Germaansche stammen van den Weichsel tot aan de Noordzee. Dat in het Engelsch het woord „Dutch" (= Duitsch) als verzamelnaam voor alle Nederlanders dient, vindt in diezelfde organische eenheid zijn verklaring.

Uit het bovenstaande kan men licht afleiden, welk een „grober Unfug" ten onzent, vooral in de laatste 20 jaren, met de uitdrukkingen Dietsch en Dietschland gedreven is. Men speelde er vaak mee, alsof er sprake was van een apart volk, dat wel naast, maar los van het Duitsche volk, zijn bestaan kon voeren. Menige voorstander der z.g. Dietsche gedachte zag — en ziet misschien nog — hier een probaat middel om te streven naar de bevestiging eener onafhankelijkheid in ouden stijl! Het zelfbedrog ligt er duimen dik bovenop, want in het vroegere Nederlandsch worden de klanken „ie" en „ui", zonder zinsverandering, afwisselend gebruikt, zoodat Dietschland een synoniem is voor Duitschland. De Statenvertaling, die in 1635 gereed kwam, bezigt in Matth. XXIII: 37 het woord „**kieken**" (gelijkerwijs eene hen hare **kiekens** bijeenvergadert), waar wij tegenwoordig van „**kuiken**" spreken. Een aanhanger der Dietsche gedachte is derhalve bij zuiver begrip iemand, die de Nederlanden in nauwere aanraking met het Duitsche Rijk wil brengen!

Een andere fout, waar wij in dit verband het onze van willen zeggen, is de ondoordachtheid, waarmee men het in onze dagen heeft over de Germaansche volkerengemeenschap, waar wij dan vanzelfsprekend bij thuis hooren. Natuurlijk zijn wij als rasechte Nederlanders Germanen, maar de Denen, Noren, Zweden, Engelschen en een deel der Zwitsers zijn dat evenzeer. Met betrekking tot het Duitsche Volk zijn wij echter meer dan Germanen, n.l. Nederduitschers en staan tot dit volk daarom in een veel onmiddellijker levenscontact, dan de overige Germaansche volkeren. Ons probleem heeft een wijdere strekking en vraagt om een geheel andere oplossing dan bij de Denen en Noren geboden is. **Wij moeten in nieuwe vormen terug naar het geheel, waar wij aan ontsprongen zijn en in één en dezelfde mythe de bezieling vinden voor onze opstanding en wedergeboorte.** Eerst dan zullen wij weer Nederlanders, Nederduitschers zijn en de uitnemende gaven, welke wij in onzen bloeitijd hebben tentoongespreid, zien ontwaken tot die stralende kracht, welke onzen rechtmatigen trots verdient. Geen opsmelting of vervlakking, maar de meest kleurige **onderscheiding** in de **ongescheidenheid** van het Duitsche moederland. Geen verkwanseling of verzwakking van onze heerlijke taal, maar mede in en door dit klankbord onzer ziel, de herrijzenis eener bloedeigen Nederlandsche cultuur. „Hoe het vraagstuk van de inschakeling van Nederland in de Duitsche volkengemeenschap zal moeten worden opgelost — aldus Keuchenius, bldz. 537-8 — valt nog niet te zeggen en is een zaak van latere zorg. Voor het oogenblik is dringend, dat aan beide zijden de erkenning van de noodzakelijke lotsverbondenheid wordt ingezien en daarnaar politiek wordt gehandeld. Men stelle zich niet een rechtstreeksche annexatie voor naar Fransche gewoonte. Zulk een denkbeeld zou een dwaasheid zijn en komt niet in aanmerking na eenige eeuwen van zelfgenoegzaamheid."

Trouwens, de zich uitende idee grijpt ver over elke politieke omlijning heen. Indien ergens, dan reikt hier de nieuwe gedachtenwereld tot in het allerbinnenste van den Nederlandschen mensch en zal van hieruit zijn weg hem klaar moeten worden. M.a.w. de Duitsche mythe zal hem voor zich moeten kunnen opeischen en hem zoo de richting wijzen naar zijn toekomst. Springt de vonk niet over, blijkt het gemoed niet in beweging te brengen, dan kan de historische rol van ons volk voor lange tijden, misschien wel voorgoed, zijn uitgespeeld. Het probleem, door dr. Krekel bondig gesteld, is dermate ernstig, dat alle in den grond gelijkgerichte krachten den plicht hebben zich te vereenigen en op dit ééne punt, met voorbijzien van daaraan ondergeschikte quaesties, den arbeid te concentreeren. **„Het Duitschdom is onze lotsbeschikking, omdat leven of dood afhangen van onze verhouding tot dit Duitschdom."**

Het boek van Keuchenius kan bij dezen strijd om onze herleving belangrijke diensten bewijzen. Wie het hoofdstuk over „het Dietsche Volk" gelezen heeft, moet al bijzonder weerbarstig zijn, of hij zal iets in zich voelen wakker worden van dat groote en heilige, wat terugroept naar de oerwouden, naar de goddelijke idee van ons Volk". Daarom bovenal wenschen wij „Bloed en Mythe als Levenswet", een heelende, d.i. heilbrengende uitwerking toe in geest en hart onzer dolende en zoekende volksgenooten.

HET LIED VAN LEVIE.

Maandenlang hebben onze lezers genoten van Levie's avonturen. Nu het Lied uit is, heeft De Misthoorn besloten het in een fraai boek uit te geven, gedrukt op zwaar kunstdrukpapier.

Het Lied van Levie zal in de tweede week van Februari verschijnen. De prijs van het werk is vastgesteld op 60 cent. Men schrijve dit bedrag op onze girorekening 322600 over om zich in elk geval van een exemplaar te verzekeren!

Joodsche anti-bioscoop-actie.

Juda woelt en hitst tegenwoordig met gestencilde en zelfs gedrukte pamfletten. Zoo verbreiden zij hun leugens, hun specialiteit. En uit elk pamflet spreekt hun panische angst nu zij weten dat aan hun parasieten-bestaan een onherroepelijk einde is gekomen. En tevens straalt nu uit elk strooibiljet hun gloeiende Aziatische haat tegemoet.

In hun laatste geschrift zeggen zij ons, dat wij geen slappelingen moeten zijn, maar „trouw aan de Nederlandsche tradities" en „trouw aan ons volk." En deze trouw aan de traditie die trouw aan de Joden voorschreef, moeten wij dan bewijzen door in Februari geen bioscopen te bezoeken. Wij moeten solidair zijn met hen, omdat zij er niet mogen komen, zeggen ze.

Maar wij hebben nooit graag tusschen Levie en Selien gezeten en nooit graag in de „atmosfeer" die dit ras eigen is. Ons volk verheugt zich op de Jodenvrije bioscopen, zooals het zich erover verblijd heeft, toen het in de café's weer vrij onder elkaar kon zijn, zonder den drukken, brutalen en onsmakelijken vreemdeling.

Evenals het café-bezoek zal ook dat aan de bioscopen toenemen. Onze aard is de hunne niet, onze ontspanning en vreugde zijn het evenmin. Zij zullen dat nooit begrijpen. Omdat zij anders zijn. Maar juist daarom kunnen zij niet langer geduld worden.

De rasgemeenschap moet zijn als gezuiverd graan.

„De Misthoorn" wil zijn de wanmolen, die het kaf wegslingert.

HET JOODSCHE VRAAGSTUK X.

Het biologisch kwaad der bastaardeering wreekt zich bij de Joden.

Beschouwt men Coudenhove's in het vorige artikel weergegeven uitspraak nader, wat zijn motiveering der wenschelijkheid van bastaardeering betreft, „ten einde een veelzijdige persoonlijkheid te doen ontstaan", dan treft daarin wel het allermeest zijn gebrek aan inzicht in het proces der bastaardeering, dat in de vereeniging van twee heterogene cellen bestaat.

De erfelijke eigenschappen worden bepaald door de chromosomen 1), die in de kiemcellen der beide betrokken personen voorkomen, en die in het algemeen voor personen van verschillend ras zullen verschillen. **Meermalen zal het voorkomen, dat de erfelijke** eigenschappen van het eene ras alle of ten deele tegengesteld zijn aan die van het andere ras, en het resultaat der paring van verschillende rassen zal dus niet zijn een veelzijdige persoonlijkheid, maar integendeel een gebrek aan persoonlijkheid of wel karakterloosheid.

De persoonlijkheid van het individu wordt niet bepaald door het aantal, maar alleen door de intensiteit van zijn eigenschappen, en niets kan voor de persoonlijkheid noodlottiger zijn dan

het voorkomen in de kiemcellen van elkander tegenstrevende neigingen of krachten.

Derhalve is het huwelijk van twee personen van verschillend ras in het algemeen streng te veroordeelen.

Juist het gemis van persoonlijkheid is wel de meest kenmerkende eigenschap van den Jood, en vindt zijn onmiddellijke verklaring in zijn ontstaan als mengproduct van een aantal der meest uiteenloopende rassen. Daarom moet hij alle volken, die hetzij door instinct, hetzij door toevallig gunstige uiterlijke omstandigheden (als: langdurig afgezonderde woonplaatsen in gunstig klimaat) er in slaagden hun ras zuiver of althans zuiverder dan de Jood te bewaren, haten.

Aan den anderen kant, door niets wordt de karakterloosheid en onbetrouwbaarheid van het bastaardproduct Jood zoo duidelijk bewezen als door het feit, dat het verbod van rasmenging, dat in zijn eigen godsdienst en wet uitdrukkelijk is bevat, en welk verbod hem heilig is, door hem tot „raswaanzin" wordt verklaard, zoodra een ander volk diezelfde verboden uitvaardigt.

Maar niet alleen daarin komt de onbetrouwbaarheid van den Jood tot uiting. Een niet minder kras voorbeeld daarvan vindt men in de dubbele moraal, die zijn heilige boeken Thora en Talmoed hem voorschrijven, n.l. een moraal tegenover zijn rasgenoot — die met „naaste" wordt aangeduid — en een andere moraal tegenover den „vreemde" (niet-Jood).

Zoo vindt men in het Oude Testament: Deut, 14/21:

„Gij zult geen dood aas eten; **den vreemdeling, die in uw poorten is, zult gij het geven,** dat hij het ete, of verkoopt het den vreemde" . . .

En in Deut. 23/20:

„Aan den vreemde zult gij woekeren, maar aan uwen broeder zult gij niet woekeren".

Het Jodendom tracht dit gebod te verbloemen, door „woekeren" synoniem te verklaren met „rente vorderen"; evenwel rente vragen in den thans geldigen vorm was ten tijde van Mozes niet bekend.

De beroemde schriftgeleerde Maimonides 1135—1204 leerde, dat in den genoemden tekst, evenals in Ez. 23, 25, het woord „zult" als „moet" verstaan moet worden, omdat de Jood den niet-Jood niet mag helpen, maar hem moet schaden. Maimonides werd de „adelaar der synagoge" genoemd.

Gewoonlijk worden de mozaïsche „Tien Geboden" door de Joden en hun satellieten, de christen-predikanten, voorgesteld als een wondere vondst en bijdrage tot onze beschaving van het Jodendom. Het staat echter vast, dat deze geboden in den door Luther in den christenbijbel daaraan gegeven vorm gemeengoed van alle volken der oudheid met eenige be- [illegible] het vast, dat het andere heilige boek **van het Jodendom, de Talmoed,** dat zich met de verklaring en de toepassing der mozaïsche geboden bezig houdt, en **ook de meeningen der meest beroemde rabbijnen en schriftgeleerden daaromtrent weergeeft, vol is van uitspraken, die op een ontduiking der „Tien geboden"** neerkomen. Trouwens, in een der tractaten van den Talmoed wordt gevonden:

„God heeft Mozes de wet op zoodanige wijze gegeven, dat dezelfde zaak op 49 manieren als rein en ook op 49 manieren als onrein kan verklaard worden". (Tr. Sophrim, Hfdst. 16).

De rabbijn Bernard Fischer placht daarom te zeggen, dat de Talmoed „een Jodendom om uit te zoeken" leerde „zooals bij de appelenvrouw".

Geen wonder dan ook, dat zelfs de Jodenvriend Prof. Dr. Gustav Dalman, leider van het Instituut voor Palestinawetenschap te Greifswald, in zijn werkje „Jüdisches Fremdenrecht" (1886, blz. 39) schreef:

„Het was een ongeluk voor het Joodsche volk, dat de **„Schulchan aruch"** — een boek, dat het rabbinisme in zijn **scherpsten vorm vertegenwoordigt** — zoo ver reikende geldigheid heeft verkregen.[2]) **De daarin doorgevoerde strenge scheiding tusschen de zedelijke plichten tegenover volksgenooten (d.i. rasgenooten; Red.) en vreemden (niet-Joden) kon op de zedelijke begrippen der Joden niet anders dan verwarrend werken".**

Verreweg de meerderheid der Joden lijdt aan die zedelijke verwarring, en van een werkelijke toepassing der 10 geboden door het Jodendom tegenover de volken, waar zij gastvrijheid hebben genoten, is in de praktijk al heel weinig terecht gekomen.

Het zijn juist de niet-Joodsche volken geweest, die de onaantastbaarheid der Tien Geboden niet alleen aangevoeld, maar ook in de praktijk van hun zedeleer hoog gehouden hebben.

(Wordt vervolgd).

---

1) Elke cel van het dierlijk lichaam bevat een vaststaand aantal zeer kleine, gemakkelijk kleurbare lichaampjes, die „chromosomen" genoemd worden [illegible] schouwd moeten worden (zie Dr. G. Franke, Vererbung und Rasse, 1934, blz. 26 en 27). Bij de mensch bedraagt dit aantal 48, behalve bij de kiem- of geslachtscellen, die zoowel bij de vrouw als bij den man elk slechts 24 chromosomen bevatten, welke zich bij de paring tot één cel van het nieuwe wezen vereenigen, dat dus juist de helft van zijn chromosomen aan zijn vader en de andere helft aan zijn moeder dankt. Het proces, dat bestaat in de halveering van het aantal chromosomen, dat in een geslachtscel voorhanden is, noemt men het (geslachts)rijp worden dier cellen.

2) De Schulchan aruch is een uittreksel uit den Talmoed, dat door den schriftgeleerde Karo in de 15de eeuw voor het practisch gebruik der rabbijnen werd samengesteld en kort daarna (1578) door den Krakauer rabbijn Isserles aangevuld. **De inhoud is bindend voor het officieele Jodendom.**

Wat geen ras is op deze wereld, is kaf.

Adolf Hitler.

THANS ELK BOEK BINNEN IEDERS BEREIK.

Pionierswerk van De Misthoorn.

Een greep uit onze abonnements-serie

De nationaal-socialistische revolutie — wij wezen er reeds dikwijls op — is evenals elke andere omwenteling gericht op het behalen van practische politieke resultaten. Maar zij onderscheidt zich van de meeste andere revoluties hierin, dat ze gebaseerd is op een geheel nieuwe wereldbeschouwing, die de tot dusverre bestaande opvattingen op velerlei gebied omverwerpt.

Daarom zal hij, die zijn eigen tijd wil **kennen**, hetgeen dus zeggen wil, dat hij **begrijpt** in welke richting de gebeurtenissen zich ontwikkelen en **waarom** dit het geval is, kennis moeten nemen van deze wereldbeschouwing. Van iemand, die zich nationaal-socialist noemt, wordt dit verwacht; meer nog: het wordt van hem geëischt.

En wanneer we zoo om ons heen kijken, mogen we wel zeggen, dat dit gelukkig de algemeen geldende opvatting is. Verreweg het overgroote deel van de nationaal-socialisten legt een levendige belangstelling aan den dag voor de lectuur, welke op dit terrein verschijnt. Brochures en andere uitgaven, die men voor een paar dubbeltjes bemachtigen kan, worden vlot verkocht. Maar met boeken, waarvoor men drie, vier of vijf gulden moet neertellen, gaat dit niet zoo gemakkelijk.

Men zou ze wel graag willen koopen, maar in dezen tijd, nu het leven zoo duur geworden is, gaat dit nu eenmaal niet. Dit feit is daarom zoo betreurenswaardig, omdat juist in de boeken de verschillende vraagstukken breeder, ruimer en dieper kunnen worden behandeld dan in de kleine uitgaven; de eerste dus zijn uit propagandistisch oogpunt van veel grooter beteekenis, omdat ze **inzicht en overtuiging** kweeken.

Met deze wetenschap voor oogen heeft de leiding van De Misthoorn gezocht naar een mogelijkheid om de kostbaarder werken toch binnen ieders bereik te kunnen brengen en ze prijst zich gelukkig hierin thans geslaagd te zijn.

Ze heeft een lijst samengesteld, bestaande uit 43 van de beste en mooiste boeken: algemeene standaardwerken, boeken over rassenkunde en Germanenkunde, over jodendom, vrijmetselarij en jezuïtisme, ja, zelfs enkele goede, opbouwende romans zijn er in opgenomen.

Uit deze opgave kan men zijn keus doen en men vult een bestelbon in, waarop deze werken staan vermeld. Een paar dagen later ontvangt men de boeken, doch men betaalt het verschuldigde bedrag in twaalf gelijke termijnen, met een minimum van *f* 1.— per maand.

Ter toelichting een enkel voorbeeld: A. bestelt voor *f* 18.— in totaal en betaalt dus maandelijks *f* 1.50. Wil hij meer betalen, dan is dat natuurlijk zeer welkom, doch dwang is het niet. B. zit wat ruimer bij kas en overlegt bij zichzelf, dat hij wel regelmatig *f* 5.— per maand zou kunnen missen voor den aankoop van boeken. Hij kan dus voor maximaal *f* 60.— uitzoeken.

Het spreekt vanzelf, dat men op deze voorwaarden alleen die boeken kan koopen, die in onze abonnementsserie zijn opgenomen. Voor hen, die de Duitsche taal niet machtig zijn, is helaas de keuze niet zoo groot — er zijn in onze taal nu eenmaal nog niet veel groote werken verschenen — maar ook zij kunnen toch langs dezen weg de goede boeken krijgen. Overigens blijft het streven van De Misthoorn er op gericht om de lijst van beschikbare werken steeds met nieuw uitkomende werken te verrijken. En tot slot: alle boeken worden tegen den normalen winkelprijs berekend en zijn prachtig gebonden!

De Misthoorn heeft hier weer eens een initiatief genomen van geweldige propagandistische beteekenis. Gij allen, die belang stelt in het nationaal-socialisme: **Steunt dit initiatief!**

Voor de lijst van beschikbare boeken in onze abonnementsserie en de bestelbon, verwijzen wij naar pagina 15 van dit nummer. Vult allen deze bon in! Wij zenden U de boeken toe!

Engelands verdiende ondergang.

Wanneer een volk producten wint,
die 't alom kwijt kan raken,
of in zijn bodem schatten vindt,
die 't productief kan maken,
ontgloeit in d'Engelschman het vuur
der Christ'lijke beschaving;
vol ijver zendt hij zijn cultuur
zoo'n „heiden"-volk ter laving.
Zijn heilig willen, steeds z'n trots,
is nauwlijks te bedwingen.
Hij zendt, als eerste gave Gods,
een schip met zendelingen.

Zoo'n volk is immers als een kind
gespeend van 't heilig weten
en zou allicht, als 't rijkdom wint,
zijn zieleheil vergeten.
Op hem is 't heil reeds neergedaald,
staat dan de Brit te feem'len,
spreekt van den kemel en de naald
en 't Koninkrijk der Heem'len.
Hij spreekt van helle-eeuwigheid
en, in echt Britsch ontfermen,
zegt hij erbij: Ik ben bereid
Ulieden te beschermen.

Soms draagt zoo'n volk dat zendingswerk
te vreedzaam en gelaten
en schijnt de hulp der Britsche kerk
niet vlot te zullen baten.
Dan wordt aan een ellendeling
geheime taak gegeven,
en die brengt dan een zendeling
voor 't groote doel om 't leven.
Dan klinkt het propagandawoord
in alle hemelstreken,
van opstand en van Christenmoord
en van den plicht tot wreken.

De Britsche oorlogsvloot vaart uit
en overmacht kan landen.
En weer ligt nieuwe rijke buit
in Britsche Christenhanden.
Als er voldoende is gemoord
en elk verzet gebroken,
dan stapt de Britsche Jood van boord
en wrijft zijn vette knoken.
Weer slooft voor hem een volk als knecht
in nooddruft en verslaving,
in naam van 't Britsche Menschenrecht
en Christ'lijke Beschaving.

Lang kon zich de schijnheiligheid
in wereldmacht verheugen.
Men voert, in Christus' naam, den strijd
met moord en list en leugen.
Dat onrecht eeuwen duren kon,
het is een duivelswonder,
maar nu gaat dan de Britsche zon
in 't Westen bloedrood onder.
Nu sterft, als in een Godsgericht,
het Joodsch mat'rialisme.
En in het Oosten straalt het licht
van recht en socialisme.

BINNENLANDSCH OVERZICHT.

Op den dag dat dit nummer van ons blad verschijnt, klopt de Nederlandsche Winterhulp — letterlijk en figuurlijk — voor de derde maal op de deur van het Nederlandsche Volk. Het is in feite beschamend, dat in de dagbladen lange kolommen moeten worden ingeruimd, om alle fantastische praatjes die over de Winterhulp in omloop zijn, recht te zetten of naar het rijk der fabelen te verwijzen. Beschamend, omdat deze verderfelijke roddelarij zich rechtstreeks richt tegen de armsten van eigen volk — omdat er nood geleden wordt door eigen volksgenooten, die niet geleden behoefde te worden of minstens verzacht kon worden, indien een aantal verziekte geesten hun verachtelijke werk staakten.

Zij druppelen het geruchten-vergif in de massa. „De Winterhulp is een propagandazaakje van de N.S.B." De inkomsten van de Winterhulp komen het Duitsche Volk ten goede." „De Winterhulpgelden vindt u terug in de uniformen van de W.A." Enzoovoort, enzoovoort. Er zijn natuurlijk altijd domme menschen, die dezen tastbaren waanzin grif aannemen en op grond van deze waarschuwingen met het air van „een man die zich niet bedotten laat" aan de bus van de Winterhulp voorbij gaan.

Dat de Bezetter, zoo hij wilde, wel „iets" eenvoudiger en doeltreffender middelen bij de hand heeft, om zich van een deel van ons nationale inkomen meester te maken, dat is een „kleinigheid", die geen oogenblik in die verwarde hersens opkomt. En dat de armste W.A.-man er een eer in stelt, met moeizaam overgespaarde dubbeltjes en kwartjes zijn eigen uniform te bekostigen, is iets, dat de ideaal-looze der democratie al evenmin vermag te begrijpen.

Naast deze categorie staan de bij uitstek „nationale" broeders. Zij zouden wel willen geven, graag zelfs, maar.... dat „Winterhulp" klinkt te Duitsch in Nederlandsche ooren! En, den hemel dankend een echt nationaal „argument" gevonden te hebben, trekken zij voor dezen „import" hun nationalen neus op, en laten den eigen volksgenoot, die in dezen winter hulp noodig heeft, zonder Winterhulp in de kou zitten. Hoe had de actie dan moeten heeten? „Zorg voor eigen Volk?" Natuurlijk niet, want dat is immers een van die ordinaire N.S.B.-leuzen. Als het nu iets echt Nederlandsch was, als b.v. de collecte voor „bijzondere joodsche belangen", dan, ja, dàn zouden deze 100% nationale broeders hun beurs wel openen....

Er zijn ook echt-christelijke argumenten tegen deze derde collecte aangevoerd. De bussen op straat.... die kon je echt-christelijk desnoods uit den weg gaan (kunnen ze soms aan je neus zien, dat je zoo echt-christelijk bent?). Maar nu met die lijsten langs de deur, ziet U, dáár kunnen wij, echte christenen, nu

weer niet op teekenen, omdat het onze eerste christenplicht is, dat onze linkerhand zelfs niet zal weten wat onze rechterhand voor weldadigheid pleegt. De ware christen geeft anoniem! We zouden wel willen — natuurlijk willen we als echte christenen — maar het is de Winterhulp-organisatie zèlf, die ons het geven onmogelijk maakt, zoodat we onze beurs — Godzijdank!.... — gesloten moeten houden. Meneer N.N. uit de kerkbodes en predikantenblaadjes is blijkbaar plotseling overleden..

Indien de Winterhulp — ondanks de controle en leiding van democratische vertrouwensmannen als Mr. Trip en de burgemeesters die overal als plaatselijk directeur fungeeren — zoomaar in geld de binnengekomen giften zou distribueeren, ja, „dan moet je maar gelooven dat alles aan het juiste adres terecht komt." En als de Winterhulp, om dit argument te ondervangen, met waardebons werkt, zoodat iedereen kan zien, dat de opbrengst der collecten het eigen volk ten goede komt, dan heet het weer, dat deze vorm van ondersteuning een „hatelijk" karakter draagt. Zoo wordt op duizend en één jammerlijke smoesjes gezonnen — „christelijke" smoesjes en „nationale" smoesjes — om aan een dringenden nationalen plicht te ontkomen.

Dat onze dierbare, echt nationaal-christelijke en nederlandsche democratie, den werkloozen en arbeiders in de werkverschaffing in vroeger jaren een goedkoop belastingplaatje verschafte, en dat, ter onderscheiding van de anderen, van een groot gat voorzag, zoodat men reeds op 50 Meter afstand kon zien, dat er een ondersteunde aankwam (droeg hij het blikje-met-het-gat niet op de kraag van zijn tot op den draad versleten jasje?), is den heeren natuurlijk nooit opgevallen!

Toen zoo goed als nu, gaan zij met gesloten oogen, aan het leed van eigen volk voorbij. En al die „argumenten" tegen de Winterhulpactie zijn slechts jammerlijke uitvluchten, om met nationaliteits-insignes en uitgezaagde kwarties als blijk van super-vaderlanderschap op de borst, ook de collectebus voorbij te gaan!

Dictatoriale bevoegdheid.

In Nederland moeten per jaar rond 40.000 woningen worden gebouwd om onzen bevolkingsaanwas „onder dak" te brengen. Voorts is het aantal krotwoningen ontstellend groot en zijn heel wat „onbewoonbaar verklaarde woningen" bij gebrek aan beter tóch bewoond. Dit wijst er op, dat er aan onze bouwnijverheid nog al iets mankeerde. Het zou fout zijn, dit alleen maar aan de onderlinge concurrentie toe te schrijven. Het jammerlijke democratische onding, dat naar den schoonen naam „gemeentelijke autonomie" luistert, heeft een serie bouwverordeningen gefokt waar men van duizelt, verordeningen en bepalingen, die het trekken van een forsche, groote lijn wel zeer bemoeilijkten.

Nu zijn daar de verwoestingen tengevolge van het oorlogsgeweld nog bij gekomen, maar óók een beperkte materiaalvoorraad, die minder gemakkelijk dan in vredestijd aangevuld kan worden. Waar tenslotte de bouwnijverheid een groot aantal economische neventerreinen stimuleert en gerust als de barometer van het geheele economische apparaat mag worden beschouwd, is het toe te juichen, dat hier eindelijk orde op de zaken is gesteld. Dr. Ir. Ringers is de man, die de zware, maar ook mooie taak heeft, hier leiding te geven. Hij zal zijn aandacht niet alleen mogen concentreeren op de verwoeste gebieden, maar ook op den bouw van fabrieken, die noodzakelijk geworden vervangingsproducten fabriceeren, op den nieuwbouw die noodzakelijk is om het bevolkingsoverschot onder dak te brengen en „woningnood" te voorkomen, het opruimen van krotten, enz. enz. In gelijke mate zal hij rekening hebben te houden met de aanwezige materiaalvoorraden, de productiemogelijkheden in eigen land en eventueelen aanvoer van buiten, de plaats waar zich dit materiaal, in verband met de verkeersmoeilijkheden, bevindt, en niet in de laatste plaats met het aantal beschikbare arbeidskrachten.

En dan is misschien nog wel het àllervoornaamste, dat binnen het kader van al deze mogelijk- en onmogelijkheden **nu reeds** gerekend moet worden met een overschakeling van oorlogs- op vredesproductie en met het feit, dat ook aan den wederopbouw van verwoeste gebieden een (gelukkig) einde komt.

Regeeren is vooruitzien. Zoo moet men er reeds nu op bedacht zijn, een stroom van arbeiders, die nu b.v. voor de Duitsche weermacht werken, op te vangen, en in het normale productieproces in te schakelen. Voorwaar is Ir. Ringers niet karig met volmachten bedacht! Hij kan niet alleen den bouw van minder-noodzakelijke projecten tegenhouden, maar ook den bouw van bepaalde objecten voorschrijven, desnoods met terzijdestelling van alle gemeentelijke autonome bouwvoorschriften bij elkaar. Om een concreet voorbeeld te noemen: niet langer de gemeenteraad van den Haag zal bij de gratie van de helft plus één uitmaken, of al dan niet met den bouw van een nieuw hoofdcommissariaat van politie zal worden begonnen. Indien in den Haag een groot aantal bouwvakarbeiders op de keien loopt, de materiaalvoorziening is verzekerd, en geen andere, gelijkwaardige, belangen, verzetten zich tegen den bouw, dan wordt er, op bevel van Ir. Ringers, gebouwd, al zouden de politieke heeren het omwille van een belastingverhooging b.v. nog liever een paar jaartjes willen uitstellen.

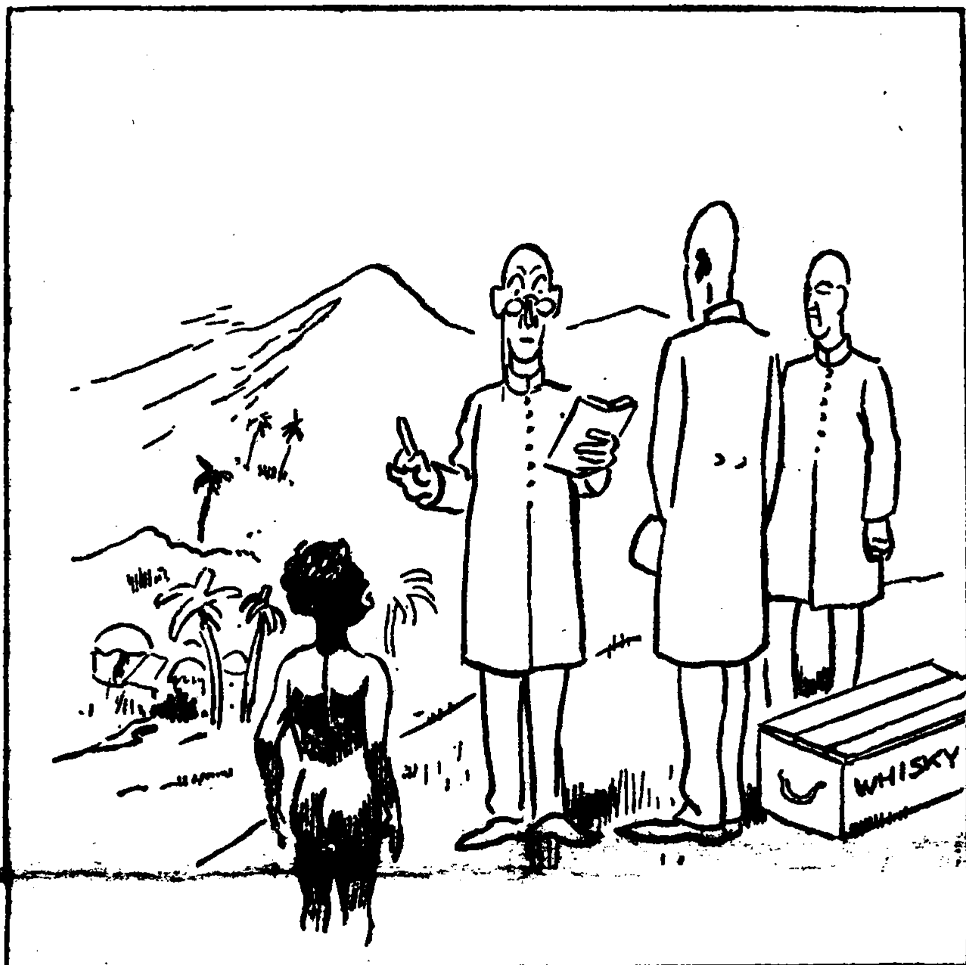
Wie een jaar geleden een dergelijke machtsbevoegdheid voor noodzakelijk verklaarde om èn de productie èn de werkloosheid te beheerschen, zou in alle toonaarden plechtig voor gek zijn verklaard. Maar sprak niet reeds Bredero het gevleugelde woord: 't kan verkeeren?

Of Ir. Ringers de Nederlandsche Dr. Todt is, zal de toekomst moeten bewijzen. De nieuwe ideeën welke Europa thans beroeren hebben hem even koud gelaten als vroeger de partijpolitiek. Dit laatste is veel waard om op zijn plaats de kracht van het eerste te ervaren.... en er gebruik van te maken. Moge hij die kracht in het bijzonder benutten, wanneer kleine potentaatjes, die van hun autonomie nog geen afstand kunnen doen, hem tusschen de beenen probeeren te loopen!

Zoengeld.

Stompzinnige sabotagedaden tegen de Duitsche weermacht hebben „Zoengeld-bepalingen" (Süneleistung) in het leven geroepen. Zij treffen niet alleen de daders, maar ook degenen van wie mag worden aangenomen, dat zij de geestelijke vaders zijn van die sabotagedaden, deze bevorderen of toejuichen. De mannen achter de schermen dus, die zelf altijd buiten schot blijven en het vuile werk door hun knechtjes laten opknappen.

Dagbladen als „Het Vaderland" (de spreekbuis van de Ned. Unie) en De Maasbode (de spreekbuis van het in de Ned. Unie georganiseerde politiek-katholicisme), waren er als de kippen bij om te betoogen, dat nu de politiek in de rechtspraak was betrokken, en wij dan nog liever „allemaal" betalen. Wij peinzen daar niet over! Een handvol plutocratische Engeland - lakeien, die achter hun veilige bittertafel in „De Witte" politieke strategie bedrijven en de binnenlandsche politieke ontwikkeling destilleeren uit het aantal vernielde weermachts-bordjes en doorgesneden telefoondraden, kunnen beter *f* 60.000 zoengeld opbrengen dan de overweldigende meerderheid van de verstandige Haagsche burgerij. „Wij allemaal" doen althans niet mee!

De Brit zendt gaarne en alom
Zijn speciaal soort Christendom,
en maakt voor geen bezwaren halt,
als ergens iets te halen valt.

De zendelingen doen hun best
en de jenever doet de rest.
De Christlijk-Britsch beschaafde geest
maakt den natuurmensch tot een beest.

DE GEORGANISEERDE LEUGEN.

II.

Nu zal men waarschijnlijk zeggen, dat, al moge zoo iets in het buitenland gebeurd zijn, dit toch in Nederland niet het geval is geweest. Welnu, het gedenkboek „Twee Eeuwen Arbeid in de Koninklijke Kunst" onthult het tegendeel (blz. 18 en 19):

„Daar de Loges in het geheim werkten, wekten zij den argwaan van de Regeering en een geringe aanleiding was voldoende om ze verdacht te maken. Op 30 November 1735 vaardigden de Staten van Holland en West-Friesland een plakkaat uit tegen het houden van samenkomsten van Vrijmetselaars.

De Broeders in Den Haag werden bijtijds [illegible] het verbod van het Hooge Bewind afkwam hadden zij hun Werkplaatsen gesloten. Het duurde tot 22 Maart 1744 eer de „Loge du Grand-Maître" haar arbeid weer opvatte.

Nadat Willem IV erfelijk stadhouder was geworden, konden de Loges ongestoord werken. **De wettelijke keuren bleven evenwel bestaan,** en de bestrijding van Roomsche en ook wel van Protestantsche zijde nam een aanvang."

Sedert 1744 werd door de Haagsche broeders de wet dus niet meer in acht genomen; zij overtraden haar, N.B. met goedvinden van den toenmaligen Stadhouder, die in de netten der orde verstrikt was geraakt.

De loge in Amsterdam (!) heeft zich in het geheel niet aan het verbod gestoord en rustig verder gearbeid, zooals zelfs het gedenkboek „175 Jaren Nederlandsche Vrijmetselarij" schoorvoetend moet bekennen (blz. 15).

„Op 9 en 12 December (1735) werden de broeders Radermacher (Grootmeester) en Keunen (Gedeputeerd Grootmeester) ontboden voor den Raadpensionaris en Gecommitteerde Raden, voor wie **zij op hun woord van eer moesten beloven geen loge van vrijmetselaren meer te zullen bijwonen.** De beide Haagsche loges zijn toen gesloten, **de loge te Amsterdam zou haar werk-** [illegible] **hebben voortgezet.**

Langzamerhand schijnen de tijden weer beter te zijn geworden en **zoo gaf dan broeder Radermacher, die zich dus blijkbaar steeds is blijven beschouwen als Hoofd der Orde in deze gewesten** (van een eerewoord gesproken! v. B.) **aan broeder Dagran als zijn Gedeputeerde vergunning de beide Haagsche loges weder bijeen te roepen, hetgeen deze op 22 Maart 1744 dan ook deed** (Voor de A'damsche was dit zooals vanzelf spreekt, overbodig. v. B.)."

In de Inleiding van „De Oude Plichten", waarbij ook een z.g. geschiedenis der vrijmetselarij wordt weergegeven, zegt Anderson:

„Vele regelmatig werkende genootschappen hebben hunne geheimen gehad en zullen ze steeds hebben. Zoo hebben de Vrije Metselaren ook de hunne, die nimmer geopenbaard worden en welker mededeelingen men in dit werk niet moet zoeken. **Ieder ervaren broeder echter zal tengevolge van het licht, dat hem medegedeeld werd, op iedere bladzijde van dit boek de aanwijzingen kunnen vinden, die de niet ingewijden er niet in kunnen opsporen."**

Hij eindigt deze inleiding als volgt:

„**Het is goed te weten, wat niet goed te zeggen is!** Onbedorven lezer, vaarwel."

Men behoeft werkelijk niet tot de ingewijden te behooren en kan zeer goed een in vrijmetselaarszin „bedorven" lezer zijn om de knepen in Anderson's geschrift te kunnen ontdekken en te ontcijferen.

Als Anderson dan ook schrijft, dat **een vrijmetselaar een vreedzaam onderdaan van de burgerlijke machthebbenden moet zijn en dat hij niet mag deelnemen aan komplotten, welke nadeelig zijn voor het welzijn eener natie, dan bedoelt hij, dat slechts in een democratie een vrijmetselaar zich naar het gezag te schikken heeft en dat hij wel degelijk deel mag hebben aan samenzweringen — welke in zijn oogen — in het belang van zijn „natie" zijn.**

De hierboven weergegeven feiten, welke door tientallen andere kunnen worden aangevuld, bevestigen een en ander volkomen.

Als 't volk dan die cultuur verzaakt,
wordt het ten deele afgemaakt.
Wat overblijft komt dan voorgoed
als slaaf onder den Britschen knoet.

De nieuwe „Christnen" lijden nood,
maar brengen rijkdom aan den Jood,
die als John Bull; z'n troetelkind,
zulk Christendom zoo slecht niet vindt.

Broeder P. Tempels zegt in het ten behoeve der Louisa-Stichting uitgegeven — dus zeer officieele — geschrift „De Vrije Metselaren" in denzelfden geest (blz. 23):

„Het is waar, dat **in de Staten met onbeperkten regeeringsvorm, de samenzweerders eene schuilplaats, een dekmantel zoeken,** waar zij dien vinden kunnen, **in een Loge** zoowel als elders. **Daar bestaan voorbeelden van. Maar in de Staten met vrijzinnige regeeringsvormen, waar het samenzweren op een bespottelijk vechten tegen windmolens zoude gelijken,** daar verkiezen de partijen den strijd in het openbaar door middel van de pers, door middel van het woord, om het overwicht te verkrijgen."

Zeer juist, want de democratie, het systeem van het „Verdeel en Heersch", [illegible] het een kleine groep, welke de sleutelposities in handen heeft, mogelijk gemaakt wordt het geheel te beheerschen, is het instrument bij uitnemendheid der broederschap, zooals de Joodsche broeders Eugen Lennhoff en Oskar Posner in het I(nternationales F(reimaurer) L(exikon), kolom 331, toegeven:

„Democratie en Vrijmetselarij gaan dus beide uit van dit gelijke grondinzicht (verdraagzaamheid en vrijheid) en komen hiervan tot dezelfde eischen, **de vrijmetselarij in het raam van den bond, de democratie NU in het raam van den staat.**"

Indien er dus — in den zin der broederschap — geen democratie is, dan is de loge het centrum, waaruit men zijn doeleinden tracht te bereiken, zooals broeder Tempels uitdrukkelijk vermeldt (c.o. blz. 36):

„Overal, waar een doortastend staatkundig streven (sic.), **door velen als radicalisme gedoodverfd,** of waar een godsdienstige of ongodsdienstige dweepzucht heerscht, **zullen menschen aangetroffen worden, die daarvan walgen; welnu, deze kunnen toevlucht vinden in de kalme tevreden atmospheer (De tevreden ontevredenheid) eener Loge.**

Overal, waar men onder een despotisch gezag gebukt gaat, hetzij dit uitgeoefend wordt door eene georganiseerde regeering, of door bandelooze volksmenners, hetzij dit in de wetten of in de zeden opgenomen is, **zal het aantal Loges zich vermenigvuldigen,** wanneer er zich een stroom van gezond verstand te midden van het publiek baan breekt."

De bepaling van het hiervoor weergegeven art. 3 der grondwet, omtrent de gehoorzaamheid aan de wetten des lands is dus verre van juist. Zich door de opkomende anti-democratische strooming bedreigd voelend achtte het hoofdbestuur het noodzakelijk zich hiervan vrij te maken. Op de algemeene vergadering van 1933 legde het een verklaring af, waaraan het volgende wordt ontleend:

„Natuurlijk wordt bij het afleggen dier belofte gedacht aan **de op dat moment vigeerende wetten** en aan den eisch, dat men zich zal onthouden van onwettig verzet tegen die wetten en andere, **welke onder eene staatsregeling als de onze is,** tot stand komen. Het is en blijft mogelijk, dat iemand, eenmaal Vrijmetselaar zijnde, hetzij door verandering van eigen inzichten, dan wel **door wijziging van de staatsregeling,** zich niet meer in staat zou achten den zoo juist gestelden eisch te eerbiedigen. In de eerste plaats zal dan zoo iemand **voor zich zelf hebben uit te maken of zijn standpunt vereenigbaar is met het lidmaatschap der Orde; de Orde zal eerst tegenover hem optreden, indien zijn gedragingen daartoe aanleiding geven.**"

De geschiedenis leert, hoe dat optreden der broederschap ten opzichte van een dergelijk lid zou zijn.

Men zal moeten toegeven, dat een dergelijk standpunt den aartsleugenaar, Voltaire, waardig is, maar broeder Spaan's uitlating spant de kroon!

Hoe meer men zich verdiept in de z.g. „Oude Plichten", des te meer komt men tot de overtuiging, dat de samenstellers, de Puriteinsche — dus Calvinistische — predikant, James Anderson, cum suis, een stelletje grapjassen vormde, dat met iedereen en alles den draak stak. Onderwijl stelde het stel deze „Oude Plichten" als de grootste wijsheid voor, welke ooit het menschdom gegeven werd.

(Wordt vervolgd).

Dit is de oorlog van de leugen

Het eind zal Juda eeuwig heugen.

PROEVE VAN STRATEGIE.

Het was reuze koud, enorm ellendig koud. Zelfs de heer Smikkels had het koud in zijn zware winterjas, die bescheidenlijk van binnen met bont was gevoerd. En mevrouw Smikkels had het ook frisch, omdat zij er met haar ondergoed geen rekening mee wenschte te houden hoe laag de thermometer stond, want dat zou aan haar figuur afbreuk doen, vat u?

Maar dat was allemaal niet zoo hééł erg, want de Smikkels gingen fijn uit eten bij de Salomonsen. Die hadden een ham gehamsterd en nog zoo het een en ander en aangezien de Salomonsen beslist tot de **goeie** Israëlieten behoorden, konden de Smikkels vandaag heelemaal buiten de bonnen bikken.

En zoo zaten ze dan een half uurtje later gezelligjes bij mekaar.

Siegfried Salomon (vroeger parafeerde hij: S.S., maar dat deed hij nu natuurlijk allang niet meer) had kunstvaardig om het been heen gesneden en aller kinnen glommen van het vet.

Zij voelden zich weer eens echt lekker. Eigenlijk voor het eerst, sinds de beste café's onbegaanbaar waren geworden.

De haard knetterde lustig (hout stookt wel duur, maar je kunt tenminste voor goed geld zooveel krijgen als je maar wilt) en het oranje lint bewoog zachtjes aan het portret van H.M., dat bijna levensgroot boven de schoorsteen hing.

Voor de gezelligheid (en omdat het deftig en plechtig staat) had Sara kaarsen op tafel, tusschen het oudhollandsche zilver en op de servetringen waren de beroemde zeehelden van „ons voorgeslacht" afgebeeld.

In de krantenhanger lag rustig De Unie.

Ja, er hing sfeer, deze middag. Zij spraken over Paul Huf, hùn groote verzenzegger, over de zegenrijke bemoeiïngen van de N.O.K., die hùn cultuur zou redden en over de A.N.W.B. die hùn „heemkunde" zou gaan beoefenen.

Neen, de goeie ouwe democratische cultuur was nog niet verloren. Een jood kon nog vrij ademen, als hij zijn toevlucht maar wist te vinden.

De Smikkelsen en de Salomonsen voelden zich groeien in dit echt Hollandsche binnenhuisje.

Voor hùn part — ook zonder officieele weer-organisaties zouden zij het wel redden. Waren de Watergeuzen soms goedgekeurd?

Waren er niet altijd jongens, die voor een paar gulden wat risico namen?

— Bovendien, zei Smikkels, bovendien gaat „het" goed....

— Hoezoo, vroeg Siegfried belangstellend.

En dat was eigenlijk het oogenblik, waar Smikkels al lang van te voren aan gedacht had.

Hij ging gewichtig rechtop zitten en schraapte diepzinnig zijn keel. Hij zag zichzelf daar zitten. Op zijn borst glansde in het milde kaarslicht het gouden leeuwtje naast het zilveren dubbeltje, dat een kunstvaardige hand had uitgezaagd.

Hij voelde zich een generaal met fraaie decoraties behangen, een beheerscher van grootsche veldslagen.

— Ja vader, hielp mevrouw Smikkels, leg het Siegie eens uit, hoe je dat allemaal hebt uitgerekend.

Toen ontrolde zich het tafereel van een spiksplinternieuw Europa voor hun ontroerde zielen.

— Je moet weten Sieg, begon Smikkels bescheiden, dat ik over een paar uitstekende informaties beschik. Geen stompzinnig radio-geleuter, maar werkelijk prima bronnen.

En nu staat het er zoo voor, dat je in de krant al hebt kunnen lezen, dat Hitler ons onze koloniën wil laten houden. Je voelt wat dat beteekent, als zoo'n imperialist dat zegt. Het beteekent, datie òns tegen Japan wil laten vechten, dat is nogal duidelijk. Zèlf kan-ie het gele gevaar niet aan, maar dat is ook geen wonder, als je al je soldaten van de Noordpool tot aan de Rivièra gaat verspreiden.

Op dezelfde manier zit-ie die Roemenen tegen Rusland op te jutten, maar die lui zijn ook niet gek, zie-je wel aan [illegible] daar omspringen.

Voel je waar ik naar toe wil?

Hou die dingen dan even goed vast. Mooi — nou komt Italië aan de beurt. Die lui krijgen het heet te verantwoorden tegen de Grieken, want dat is net zoo'n heldhaftig volk als wij (Sieg knikt instemmend). Nou was in Italië toch al bijna de helft van de arbeiders werkloos, dus kun je nou met die tegenslag vast en zeker op een revolutie rekenen.

Geloof maar, dat Engeland daar als de kippen bij is. En dan is de helft van de as al verdwenen.

Nou hoef ik jou niet te vertellen, wie daar partij van zal trekken.... nou.... ja, toe maar.... ja — Stalin natuurlijk.

En dan staan wij ook klaar, dat begrijp je zeker wel. Net als die Roemenen en al die lui. En Polen en Tsjecho-Slowakije.

Geestelijk gesproken hebben we Duitschland eigenlijk al omsingeld. Ik mag wel zeggen: Geestelijk zijn wij eigenlijk altijd weerbaar geblèven. Als het zoover is, is het wachten alleen nog maar op Amerika.

— Ja beaamde Siegfried, als het zoover is, dat er wat te verdienen valt, kunnen wij de vrijheid tegemoet zien. Dan sturen ze ons menschen en vliegmachines en weet ik veel wat nog meer. Dan zit er eigenlijk niet zooveel risico meer aan.

— Vind je het niet reuze? vroeg Ma Smikkels — en dat die Hitler daar nou heelemaal geen erg in heeft hè?

— In wezen, besloot Smikkels gestreeld, in wezen hèèft hij de oorlog al verloren, alleen door ons Indië terug — pardon — te willen laten houden.

Op dit oogenblik rinkelden de glazen door donderend motorengeknetter. Oorlogsvliegers kwamen terug van de zooveelste vlucht naar Engeland. Op straat naderde een dreunende stap, maar in het donker was niet goed te onderscheiden of er Nederlandsche of Duitsche nationaal-socialisten voorbij marcheerden.

Het meisje bracht de krant binnen: „Onder leiding van het Derde Rijk wordt een Nieuw Europa reeds opgebouwd". „Rusland levert enorme hoeveelheden graan". Opeens was het vreemd stil. Sarah speelde zenuwachtig met de knoppen van de radio, om die stilte uit te bannen, voordat zij beklem- [illegible] derwel, want plotseling daverde het vliegerlied door de kamer: „Bomben auf Engeland...."

Smikkels zonk zienderoogen ineen. Zijn geschonden dubbeltje was plotseling geen eereteeken meer, maar een kwajongensstreek. Zijn strategie was tot een koortsfantasie verbleekt.

Sieg vulde met bevende handen de glazen.

GERHARD BARTELS.

Wie steun aan de Winterhulp weigert,

terwijl hij zou kunnen geven, besteelt het eigen volk.

VAN ROESTIGE SPIJKERS TOT VLIEGTUIGEN

werden op de Amsterdamsche Jodenmarkt verhandeld; deze laatste blijkbaar als een symbool van onze nationale eer onder het oude regiem.
Doch ook al zijn nu de Fokkers uit dit beeld verdwenen, blijft het een dringende eisch, dat deze joden, mitsgaders hun kramen, het stadsbeeld niet langer ontsieren.

Foto's Stapf

OPHEFFING VAN HET RASVERVAL

beslist over hét lot der Noordras volken.

Vatten wij nog eenmaal de beslissende elementen samen, die met het RAS samenhangen:

Wie gezonde en sterke mannen en vrouwen wil hebben in ons volk, moet ervoor zorgen en eraan meewerken, dat onze gezonde en sterke volksgenooten veel kinderen groot brengen en niet — zooals dit reeds langen tijd het geval is — minder kinderen voortbrengen dan de minderwaardigen, zwakzinnigen, drankzuchtigen, misdadigers en zieken van allerlei soort. Een volk en een staat, die waarde hechten aan karakter, moeten ervoor zorgen dat juist de karaktervollen, d.w.z. de [illegible] zamen vele kinderen aan het volk schenken.

Op alle gebieden moeten de begaafden zich sterker voortplanten dan de minderbegaaafden, want een volk, dat zich wil handhaven heeft steeds denkers, uitvinders, ontdekkers, organisatoren en leiders in alle bedrijven noodig.

Vanzelfsprekend is dit geen kwestie van boekengeleerdheid, maar van aanleg en daarbij passende praktische opleiding.

De druk der erfelijk belasten.

Tegenwoordig lijkt het daar in de verste verte niet op. Integendeel. In de kringen van de grootste begaafdheid en den zuiversten aanleg is het kindertal het geringst. Daardoor verarmt het volk in snel tempo aan geestelijk en zielkundig bezit en wordt de toekomst bedreigd door de dictatuur van de onderwereld en den enormen druk voor het onderhoud van de steeds grooter massa's gestichtspatienten, die niet voor zichzelf kunnen zorgen.

Reeds het aantal zwaar erfelijk belasten is schrikwekkend groot.

Zwakzinnig is	±	[illegible]
idioot	±	*0,25 %*
geesteziek	±	*1,5 %*
epileptisch	±	*0,15 %*
psychopatisch	±	*7,0 %*
blind	±	*0,015%*
in hooge mate zwakziend	±	*0.075%*
doofstom	±	*0,025%*
lichamelijk zwak	±	*10,0 %*

In Duitschland kostten deze categorieën in 1933 1 Milliard 200 Millioen RM aan het werkende volk.

Zoo kostten alleen wat betreft de erfelijk belasten:

230.000 geesteszieken	*160.000.000 RM*
400.000 psychopathen	*200.000.000 RM*
opleiding v. achterlijke kinderen	*71.000.000 RM*
rechtspleging en politietoezicht	*250.000.000 RM*
derving v. arbeid van erfel. belasten	*300.000.000 RM*

Dit is de verschrikkelijke balans van een natuurvijandige beschaving, die meende in bandelooze „vrijheid" de wetten van het bloed te mogen verontachtzamen. Het vreeselijke saldo van een geestverwarring, die meende, dat „alle menschen gelijk zijn".

Met het oog op deze cijfers vraagt men zich verbijsterd af, of de schepping misschien als mislukt moet worden beschouwd.

Een daad van menschenliefde.

Vanzelfsprekend mag men de erfelijk belasten, de lichamelijk of geestelijk zieken, hun toestand niet als „oneervol" verwijten. Oneervol is het echter, als deze lieden hun kwalen en afwijkingen zouden willen doorgeven aan kinderen, die daardoor tot een leven van ellende en pijn zouden worden gedoemd. Het is daarom de grootste daad van men-

schenliefde om de verdere verbreiding van erfelijke ziekten zoo grondig mogelijk te bestrijden.

Daartoe moet het huwelijk beschermd worden. Dit spreekt vanzelf.

Rassenkundig schadelijke huwelijken moeten onmogelijk worden, waardevolle verbintenissen worden bevorderd. In de ergste gevallen moeten bepaalde personen geheel van voortplanting worden uitgesloten door de ongevaarlijke ingreep van sterilisatie, die echter geslachtsdrift en bevrediging geheel intact laat.

In Duitschland wordt sterilisatie nog maar alleen toegepast in wetenschappelijk onbetwistbare gevallen van 10 verschillende ziekten. In aanmerking komen:

1: *schizophrene-psychose*
2: *manisch-depressieve psychose*
3: *aangeboren zwakzinnigheid*
4: *aangeboren doofheid*
5: *aangeboren blindheid*
6: *genuine epilepsie*
7: *huntingtonsche chorea*
8: *zware erfelijke lichaamsgebreken*
9: *zware drankzucht*
10: *draagsters van de „bloederziekte"*

Vormen de erfelijk zieken reeds een groot gevaar, erger nog is het gevaar der leege wiegen. De ergste oorlogen hebben niet zoo verwoestend gewerkt, als de moderne geboortenteruggang.

In Duitschland kwamen in 1910 op ieder mensch van boven de 65 jaren 7 kinderen onder de 15 jaar, maar in 1933 komen nog geen $3\frac{1}{2}$ kind onder de 15 jaar op een mensch van boven de 65!

Het Duitsche volk was een volk zonder jeugd geworden.

In 1910 telde dit volk $4\frac{1}{2}$ millioen menschen boven de 65, maar in 1975 zal dit aantal $13\frac{1}{2}$ millioen zijn, d.w.z. het drievoud!

Dit beteekent o.a. dat er in 1955 4 millioen menschen minder zullen zijn dan nu in den leeftijd tusschen 22—40 jaar.

En dit zijn juist de werkzaamste en weerbaarste en productiefste leeftijden.

En dit is niet eens het erfdeel van den oorlog, die 2.000.000 gevallenen kostte [illegible] geboortenderving, maar veel meer nog van de democratische wanorde uit den systeemtijd van 1918-1933, waarin 11.000.000 kinderen te weinig werden geboren, vergeleken bij dezelfde tijdspanne vóór den oorlog.

Deze twintig ongeluksjaren kostten Duitschland dus 14.5 millioen jongeren, hetgeen zich op boven omschreven wijze zou wreken.

Het is niet te laat!

Alleen het nationaal-socialisme kan een volk voor een dergelijke toekomst bewaren. Want het kernpunt van de nationaal-socialistische wereldbeschouwing is de grondstelling, dat het wezen en de duurzaamheid van een volk besloten ligt in zijn rassensamenstelling.

Want het is nog niet te laat!

Het germaansche Europa kan nog gered worden.

Maar dan moeten ook alle Germaansche volken zich aaneensluiten om het nog voorhandene bloedmengsel te beschermen tegen verdere verontreinigingen en door gelijk gerichte maatregelen de meest waardevolle groepen van het Noordras tot sterker voortplanting brengen.

[illegible] tot stand komen, dan is bij voorbaat de toekomstige overheersching van den geest van Azië verzekerd!

Leven naar de wetten der natuur.

Daarom moet voor de meest begaafden en de meest waardevollen het hu-

welijk zoo vroeg mogelijk worden mogelijk gemaakt. De kinderrijke gezinnen dienen op doelmatige wijze te worden ondersteund in de opvoeding der kinderen. De belastingdruk moet worden verlicht. De academische jeugd moet jong reeds in staat worden gesteld om een levensgezellin te onderhouden.

(Vervolg pag. 14.)

Wie arbeidt zal vreugde oogsten

TIJD VAN DADEN: VERVUL NU UW OUDE IDEALEN!

De dagtaak volbracht! Geniet dan van de vreugde, waarop Uw arbeid recht geeft.

Sport en ontspanning: levensvreugde in de vrije natuur, gezondheid en levenskracht.

Naar Mengelberg's woord: „De Kunst is als de zon, die schijnt voor àlle menschen".

Breng Uw eigen toekomst naderbij: Bouw mee!

Vreugde door en na den arbeid! Dit kàn en zàl straks werkelijkheid worden, wanneer de socialistische vrede het einde der kapitalistische overheersching brengt. Reeds nu in vollen oorlogstijd wordt door het N.V.V. daarvoor de grondslag gelegd, wordt gebouwd aan de nieuwe arbeidsgemeenschap. Na tallooze beloften en holle leuzen worden thans daden gesteld en oude idealen vervuld. „Vreugde en Arbeid" is de grondslag voor de verzorging van den Nederlandschen werker in zijn lichamelijke, geestelijke en cultureele behoeften, waarbij slechts één maatstaf geldt: Voor den arbeider is het beste nauwelijks goed genoeg.

Ondergeteekende

NAAM: ....

ADRES: ....

WOONPL.: ....

wenscht nadere inlichtingen omtrent „Vreugde en Arbeid".

(Uitknippen en als brief inzenden aan het Centraal Bureau van „Vreugde en Arbeid", Weteringschans 106, Amsterdam.

VREUGDE EN ARBEID

De opvoeding zelve moet zoodanig zijn ingericht, dat tot een tweede natuur wordt: al datgene wat de „eerste natuur", d.w.z. het ras, ten goede komt.

Zoo kan het uitsterven van de begaafdsten bestreden worden.

Het heele volk moet verzekerd zijn van loonenden arbeid, nu en in de toekomst, opdat men onbekommerd kinderen het leven zal schenken.

Een bijzonder gevaar zijn de in het volk gegroeide reuzen-organisaties op allerlei gebied. Deze trekken de besten naar de steden. De geweldige moderne organisaties nemen het heele leven, ook den „vrijen tijd" in beslag. Hoe hooger positie, hoe leidender functie, hoe minder vrijheid, hoe minder natuurlijke levensverrichtingen. Werken, werken, eten, slapen.... tienduizenden van de begaafdsten leven zoo in de huidige moderne staten.

Gezinsvreugde in den besten zin des woords ontbreekt daardoor juist in de kringen der waardevolsten!

Nooit zal men dit soort menschen van hun werk los kunnen maken, want hun prestatie **is** hun wezen, hun aard en zoo zullen zij blijven.

Men moet hen alleen in contact met de natuur pogen te brengen, door de reuzen-organisaties gedeeltelijk naar „het land" over te brengen, opdat een nieuwe jeugd kan opgroeien: even begaafd — maar **natuurlijker!**

Het boeren-levensbeeld.

Dit is de waarde van het naar voren brengen van het boeren-levensbeeld. Niet alleen de boerenjeugd, maar ook de stadsjeugd moet zich sterker aan de ideaal-gestalte van den bodemverbonden boer en zijn sibbe spiegelen.

En hierin zijn stad en land één, dat zij beide ons volk een gemeenschap kunnen schenken van geschoolde arbeiders van hoofd en hand, voorbeeldig naar lichaam en ziel.

Onze vaklieden, heiers, metselaars, wegenbouwers, waterbouwers, enz., onze kweekers en tuinders genieten wereldfaam.

Waarom zouden wij dan idioten en moordenaars beter verzorgen dan onze gezonde, eerbare arbeiders?

En dit is tenslotte de rechtvaardige eisch van onze volksche raspolitiek. Niet meer — maar ook niet minder.

De bloed-reserve van het volk.

De groote gedachte van bloed en bodem heeft zich over het hart van Europa verspreid. Een nieuwe adel van den bloede staat aan het begin van een nieuw tijdvak: de boeren der nieuwe erfhoeven en de ordeleden der S.S. Boerenstand en S.S. vormen de reserves aan zuiver bloed, die de cultuur ieder oogenblik behoeft.

In deze kringen der besten, is de rassenkruising geheel onmogelijk geworden. Man en vrouw voldoen beiden aan de hoogste eischen. Daarmede is de gelijkheid en constantheid van aanleg en karakter en van trouw aan eigen aard in de waardevolste kringen gewaarborgd.

Tevens zijn de polen gevestigd, waarvan uit de nieuwe opvattingen van moraal en zedelijkheid op het heele volk kunnen overgaan. Daarmede is het verbasteringsgevaar door Jood, Indo enz. bezworen op de meest kwetsbare plaatsen van den staat, daar de boer de eeuwige bloedbron van het volk is en de S.S. vele verantwoordelijke functies heeft te behartigen.

Zoo zal ten slotte de door volksvreemde invloeden uit haar voegen gewrikte Germaansche wereld weer langzaam op haar grondslag komen te staan, bestand tegen den eeuwigen strijd der rassen en volken op aarde.

ONZE UITGAVEN

PROTOCOLLEN VAN DE WIJZEN VAN SION.

Nederlandsche vertaling van J. Nijsse. Inleiding van Dr. P. Molenbroek. Het Joodsche plan tot verovering der wereldheerschappij.

Prijs 35 cent.

2000 JAAR BEDROG.

Een hoon voor alle niet-Joden. Marcus Eli Ravage doet „onthullingen". Prijs 25 cent.

DIE ARME JODEN.

De uitnemend gedocumenteerde brochure van Dr. P. Molenbroek. In groot formaat 32 pag. Prijs 30 cent.

ARNOLD MEIJER'S MASKERADE.

Een blik achter de schermen van Nationaal Front. Prijs 30 cent.

JUDA'S HEILIG BOONTJE?

Open brief aan Mr. G. A. BOON, oud-lid van de Tweede Kamer, door T. O. Eky, 22 pag. Prijs 15 cent.

Toezending ALLEEN na ontvangst van het bedrag op onze girorekening.

ALGEMEENE WERKEN.

Adolf Hitler	Mijn Kamp (Ned. Uitgave)	f 4.70
Adolf Hitler	Mein Kampf	„ 4.35
Keuchenius	Bloed en Mythe als Levenswet	„ 4.10
Dr. Post	De Wieg der Menschheid	„ 6.20
Alfred Rosenberg	Der Mythus des XX Jahrhunderts	„ 3.60
Alfred Rosenberg	Blut und Ehre	„ 2.75
Alfred Rosenberg	Gestaltung der Idee	„ 2.75
Alfred Rosenberg	Kampf um die Macht	„ 3.60
Goebbels	Vom Kaiserhof zur Reichskanzlei	„ 2.75
Goebbels	Der Angriff	„ 2.75
Goebbels	Wetterleuchten	„ 2.75
Darré	Neuadel aus Blut und Boden	„ 3.85
Gritzbach	Hermann Goering. Werk und Mensch	„ 3.90
H. S. Chamberlain	Grundlagen des XIX Jahrhunderts	„ 4.50
Wölfel	So ist Spanien. Geheimnisse eines Bürgerkrieges	„ 7.50
Schott	Das Volksbuch vom Hitler	„ 2.75
Von Stepski	Geschichte der Intrige	„ 3.90
Schultz	Komödie der Freiheit	„ 5.10
Sell	Die Schwarze Völkerwanderung	„ 4.70
Scanlon	Karussell in Westminster	„ 1.65
Murawski	Durchbruch im Westen	„ 2.90

RASSENKUNDE EN GERMANENKUNDE.

Claus	Rasse und Seele	„ 4.20
Günther	Rassenkunde Europa's	„ 5.20
Günther	Rassenkunde des Jüdischen Volkes	„ 5.20
Gorsleben	Die Edda	„ 3.50
Raab	Ewiges Germanien	„ 4.65

JODENDOM, VRIJMETSELARIJ, JEZUITISME.

Prof. de Vries de Heekelingen	Joodsche Hoogmoed	„ 3.05
Deeg	Hofjuden	„ 5.70
Fritsch	Handbuch der Judenfrage	„ 2.75
Henry Ford	Der Internationale Jude	„ 2.75
Bischoff	Das Buch vom Schulchan Aruch	„ 3.—
Bostunitsch	3000 Jahre Jüdischer Imperialismus	„ 3.60
Bostunitsch	Die Freimaurerei. Geheimnisse, Ursprung, Werke	„ 2.90
Wolf	Geschichte der Katholische Staatsidee	„ 2.90
Hoensbroech	14 Jahre Jesuiet	„ 2.35
Hoensbroech	Das Papsttum	„ 2.35

ROMANS.

Barthel	Der grosze Glaube	„ 2.55
Jansen	Die Insel Heldentum	„ 3.50
Johst	Maske und Gesicht	„ 2.90
Mayer	Flammen	„ 2.90
Petzold	Das rauhe Leben	„ 4.50
Wichert	Das einfache Leben	„ 3.90
Zillich	Zwischen Grenzen und Zeiten	„ 4.50

Het kan voorkomen, dat een bepaald werk door groote navraag uitverkocht is; in dat geval wordt het zoo spoedig mogelijk nageleverd.

Alle prijzen zijn volgens de Verordening v. d. Vereeniging v. d. boekhandel, vastgesteld sinds 1 Januari j.l., dus inclusief omzetbelasting

UITKNIPPEN EN OPZENDEN

AAN DEN MISTHOORN-BOEKHANDEL, LEIDSCHESTRAAT 85, A'DAM — POSTGIRO 322600 — TELEFOON 38895

Ondergeteekende ....

van beroep ....

adres ....

woonplaats ....

verzoekt hierbij toezending van de volgende werken der abonnementsserie:

1. .... Prijs f ....
2. .... „ „ ....
3. .... „ „ ....
4. .... „ „ ....
5. .... „ „ ....
6. .... „ „ ....
7. .... „ „ ....
8. .... „ „ ....
9. .... „ „ ....
10. .... „ „ ....

Totaal bedrag f ....

te betalen in maandelijksche termijnen van f ....

AANVRAGER HEEFT GIROREKENING No. .... / GEEN GIRO — Datum ....

Handteekening ....

AMSTERDAM

Er is maar één

W. H. MIERSEMANN
Bontwerker - A'dam - Vakdipl. Leipzig
J. Luykenstr. 76, Tel. 28682, Giro 301276
Prachtige collectie ZILVERVOSSEN,
BONTMANTELS NAAR MAAT
PELLERINES, Repareeren, Moderniseeren
zaak van vertrouwen

AMSTERDAM
Hotel-Café-Restaurant „NEUTRAAL"
AMSTERDAM, Damrak 8
TELEFOON 45405 en 47510
Logies met uitstekend ontbijt vanaf f 2.-
Div. Bitters 20 ct., Thee en Koffie 15 ct

Haarden, Haardkachels, Salamanders en Kook-kachels
KEUZE UIT MEER DAN 60 MODELLEN
groote voorraad in Gasfornuizen en comforen, Electr. Kachels en kookplaten
TH. v. d. PARRE
2e Hugo de Grootstr. 13 - Telef. 82456
AMSTERDAM

VAN ERTBRUGGEN & ZN.
2de Const. Huygensstraat 42
AMSTERDAM - Telef. 82629
Uw adres voor meubelen, behang- en stoffeerwerk

ZUIGERS
Wij fabriceeren (gieten) zuigers voor iederen motor
Alle typen FORD met olieveer onder de pen
N.V. Handel-Mij. Otto Müller
Kerkstraat 425-427 - AMSTERDAM-C.

---

xxx Begrafenissen
A. H. BIJLAND
Valeriusstr. 63 - Amsterdam Z. - Tel. 20358

RUND-, KALFS- EN VARKENSSLAGERIJ
C. C. W. BURGER & ZOON
Leverancier der Duitsche Weermacht
AMSTERDAM
Willemsparkweg 158 — Telef. 27373

ARNHEM

Voor al uw drukwerk een goed adres?
Verkrijgbaar op vertoon van LIDMAATSCHAPSKAART 1941 aan Kringhuis Arnhem

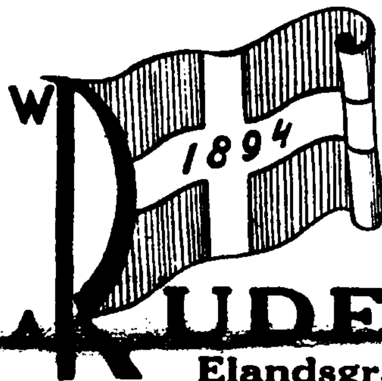

F. A. J. PETERS - ARNHEM
KASTANJELAAN 18 Tel. 21871 - Giro 110780
Uniformen: P.O. - W.A. - MOT-W.A.
Waterproof Overjassen - Koppels
Zwarte Hemden - Dassen
ALLE DISTINCTIEVEN
Uitsluitend eerste klas maatwerk
Leverancier funct. Hoofdkwartier

---

eet meer visch

MEUBELEN
COMPLETE WONINGINRICHTINGEN
GROOTE VOORRADEN
LAGE PRIJZEN
huis en haard
120 MODELKAMERS
HEERENGRACHT 500
VIJZELSTR 77 A'DAM
TEL. 31...

**VLAGGEN
VAANTJES
WIMPELS
ARMBANDEN
LINTEN**
RUDER - 32210
Elandsgracht 12 - Amsterdam
VRAAGT GRATIS PRIJSBLAD

BREDA

JOS. DRIESSEN
BREDA
Fabriek van Verfkwasten en Penseelen
Alle aanverwante schildersartikelen
Uitsluitend beste kwaliteiten
Specialiteit:
„BATAAFKWASTEN"
NEDERLANDSCH OCTROOI No. 46996

DEN HAAG

N.V. JAN SPIERDIJK
Oudste adres voor
MEUBELEN
Groote Markt 20
[illegible]
Tel. 116520 — DEN HAAG
SALON-, HUIS- en SLAAPKAMERS

Hotel-Café-Restaurant „BRISTOL"
Stationsweg 46 — 's-Gravenhage
Het aangewezen adres voor de kameraden
Kamers met ontbijt vanaf f 2.—
Prima keuken

STEUNT HET
„NATIONAAL ORKEST"
Het eerste Arische Orkest in Nederland
door storting op postrekening 121354 ten name van
H. C. J. NIJBACKER Jr.
Berkenbosch Blokstraat 25
Scheveningen
Begunstigersbijdrage minimum per jaar Fl. 1.—

Uurwerken, Modern en Antiek
Reparatieinrichting
A. BOERSMA — DEN HAAG
Frederikstraat 70 — Telefoon 114999

Sigaren-, Tabak- en Pijpenhandel
„INSULINDE"
M. Klootwijk & Zonen
Weimarstraat 147 - Telef. 33.54.86
Torenstraat 16 - Telef. 11.45.95
DEN HAAG

BROEKEN
in Loonconfectie maakt:
G. v. d. WAL
Stationsweg 50 — DEN HAAG

Techn. Bur. W. C. Oolgaard Snijder
van Slingelandtstraat 205
Den Haag - Tel. 552021
Electrische en Sanitaire Installaties

L. D. GROET'S HEERENKAPPERSBEDRIJF
Copernicusplein 1
Piet Heinstraat 97 } Den Haag
Theresiastraat 53A

IEDER SOORT UNIFORM
Speciale coupe
COUPEURSBEZOEK DOOR GEHEEL NEDERLAND
Dames-, Heeren- en Uniformkleermakerij
B. DADEMA & Zn.
Stevinstraat 128a - Scheveningen (Z.H.)

Zum Klausner
Das Haus der guten Küche
Der Biere und Weine
DEN HAAG - Heerengracht 18
Tel. 11.46.93 Inh. G. W. Scherer

SPECIAAL DUITSCH BROOD
G. NEERVOORT
Jaarsveldstr. 190, T. 392619, Den Haag

Uniformpetten, W.A.-Mutsen
PETTENFABRIEK
JACQ. A. MULDERS
Cornelis Speelmanstraat 3 - Tel. 720321
DEN HAAG

RUND-, KALFS- EN VARKENSSLAGERIJ
JAC. VAN DER TANG
Lieferant der deutschen Wehrmacht
Obrechtstraat 628
DEN HAAG
Telefoon 332530
Giro No. 45995

[illegible] Herstellingsoord
„Nieuw Rijksdorp"
onder toezicht van Dr. en Mevr.
HERS — Berkheistraat 40
WASSENAAR — Telefoon 3204
Baden — Inwikkelingen
Arbeidstherapie (tuinarbeid, weven enz.)

Gebr. TH. & L. BOERS Mzn.
MERK MB Aardappelen-, Groenten- en Fruit-Export naar Duitschland
RIJSWIJK Z.-H. — Geestbrugweg 22
Tel. Haag 118648—779130
Telegr.-adres: Mercurius - Rijswijk Z.-H.
SPECIALITEIT IN SCHORSENEEREN

ZIEKENVERPLEGING DUINRUST
voor Chronische, Rustbehoevende en Herstellende Patiënten
Telefoon 551207
DEN HAAG — Statenplein 21

KOSTER & LUITENS
Geraniumstraat 3 — DEN HAAG
Telef. 332645—338696
LOODGIETERS EN SMEDEN

NIJMEGEN

GARAGE POOS-TAX
Prins Hendrikstraat 22—24
NIJMEGEN — Telefoon 20412
Taxibedrijf en Luxe verhuur
Stalhouderij — Lijk- en volgauto's

Bezoekt Café-Restaurant
DAS DEUTSCHE HAUS
Prima consumptie - Billijke prijzen
Korenmarkt 1 - NIJMEGEN
Man spricht Deutsch. J. A. Geeritsma

U zoekt geldbelegging?
Wij dienen U van advies
Adres verkrijgbaar op vertoon van
LIDMAATSCHAPSKAART 1941
Kringhuis N.S.B. Nijmegen

LEIDEN

BOUW- EN AANNEMERSBEDRIJF
„KAAY"
Voor alle groote en kleine bouwwerken
LEIDEN
Hoogewoerd 99 — Telefoon 22536